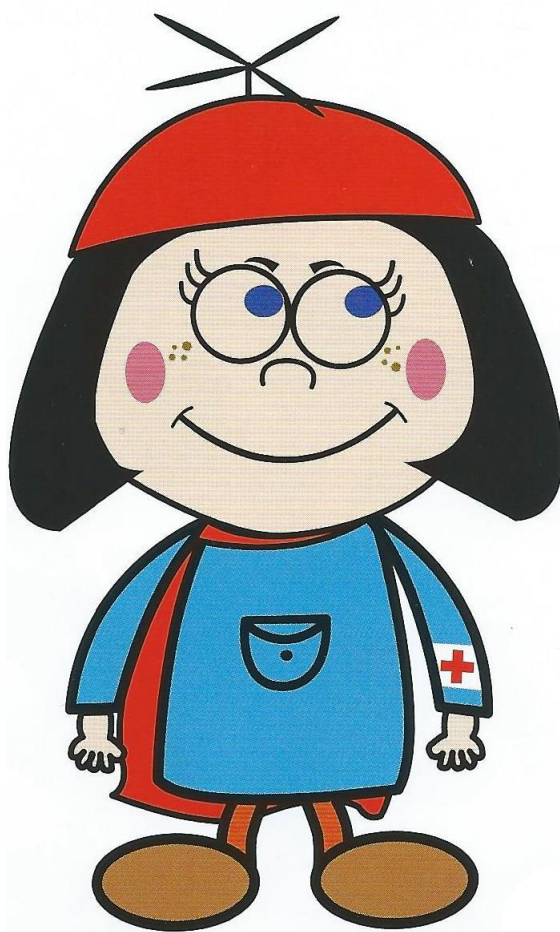

OBMOČNO
ZDRUŽENJE
NOVO MESTO

LIKOVNO-LITERARNI NATEČAJ ZA KRIŽEM KAPICO

Nagrajeni izdelki

Novo mesto, januar 2020

Kazalo

Razpis natečaja	3
Obvestilo o rezultatih natečaja	4
Prva triada – nagrajeni likovni izdelki	5
• Naja Škoberina Gašperšič, 1. a, OŠ Center	6
• Eva Tomažin, 1. a, OŠ Dolenjske Toplice	7
• Lara Strašek, 1. a, OŠ Šmarjeta	8
• Marcel Zajc, 1. a, OŠ Šmarjeta	9
• Vid Mrak, 2. r., OŠ Brusnice	9
Prva triada – nagrajeni literarni izdelek	10
• Nejc Mohar, 2. c, OŠ Center	10
Druga triada –nagrajena likovna izdelka	11
• Anja Luzar, 6. a, OŠ Šmarjeta	12
• Luana Kramaršič, 6. a, OŠ Vavta vas	12
Druga triada – nagrajeni literarni izdelki	13
• Lina Kamenšek, 4. b, OŠ Center	13
• Julija Picek, 4. b, OŠ Center	14
• Klara Sotelšek, 4. c, OŠ Center	14
• Zoe Herič Zagrljača, 6. c, OŠ Center	14
Tretja triada – nagrajeni likovno-literarni izdelek	15
• Vida Markovič, 8. b, OŠ Vavta vas	15
Tretja triada – nagrajeni literarni izdelek	16
• Nika Mravlja, 9. r., Črni Vrh nad Idrijo	16
Posebni priznanji	19
• Krožek RK, OŠ Dol. Toplice	19
• OŠ Center	19
Zahvala Križem kapice	20

1

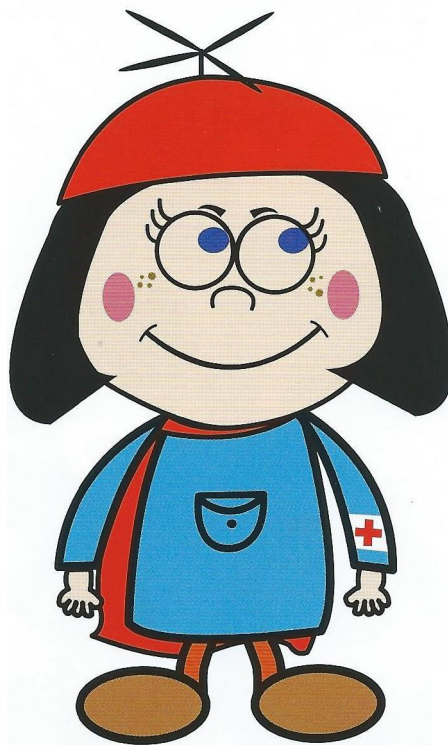
KRIŽEM KAPICA SE PREDSTAVI

Moje ime je Križem kapica in sem doma na Rdečem križu. Skupaj z zajčkom in prostovoljkama rada obiščem otroke v vrtcu ali v 1. in 2. razredu in jim predstavim zgodnico. Otroci spoznajo, kaj so RK, prva pomoč, krvodajalstvo, prostovoljstvo, dobrotelost. Naša srečanja so vedno zelo zabavna in prijetna. Še posebej tedaj, ko otrokom razdelim obliže, ko lahko pobožajo zajčka ali pa dajo meni petko.

OBMOČNO
ZDRUŽENJE
NOVO MESTO

LIKOVNO-LITERARNI NATEČAJ ZA KRIŽEM KAPICO

Veselimo se
tvojega
sodelovanja.

24. 9. 2019

NE POZABI!

- Mentor naj pošlje izdelke do 15. 11. 2019 na e-naslov: novo-mesto.ozrk@ozrks.si
- Risbe naj bodo sken kot fotografija, **4**
- kratke zgodbe kot wordov ali pdf-dokument.
- Vsak izdelek naj ima podatke o avtorju (ime in priimek, razred, šola) in mentorju.

2

ZAKAJ NATEČAJ?

- Ker si Križem kapica želi, da bi pri poslanstvu RK pomagal še kdo.
- Ker bi rada imela bolj domiselno ime.
- Ker si želi novih »fensi« oblačil.
- Ker vedno pomaga le zajčku, pa bi lahko pomagali še komu drugemu.

3

KAKO LAHKO SODELUJEŠ?

- Kot učenec ali učenka (OŠ, 1. do 9. razred) lahko narediš dva izdelka.
- Izdelek je lahko risba deklice ali dečka, ki bi postal nova Križem kapica. Ne pozabi na simbol RK in dodaj ново ime.
- Izdelek je lahko kratka zgodba o prostovoljstvu, prvi pomoči, krvodajalstvu ..., s katero bi novi junak ali junakinja otrokom predstavil(a) delo RK.
- Izdelaš lahko risbo ali napišeš zgodbo, lahko tudi oboje.

KAKŠNA SO MERILA ZA OCENJEVANJE?

- Kako ustvarjalen, domiseln in inovativen si bil pri likovni predstavitvi svojega junaka oz. junakinje?
- Kako je likovni izdelek usklajen s tvojo likovno razvojno stopnjo?
- Kakšna je tehnična izvedba izdelka? **5**
- Kako izvirna in prepričljiva je tvoja zgodba?
- Kako si predstavil dejavnosti RK?
- Kako jasen in bogat je tvoj način jezikovnega izražanja?

KAKŠNE SO NAGRADE?

- Strokovna komisija bo pregledala vse izdelke in po triadah podelila skupaj do 10 nagrad.
- Rezultati bodo objavljeni 2. decembra.
- Nagrajenci bodo prejeli priznanja na prireditvi v tednu RK, povabili jih bomo na izlet na Debeli rtič.
- Vsi poslani izdelki ostanejo v arhivu RK za namene tiskanja, razstav in promocije ustvarjanja mladih na Rdečem križu. **6**

OBVESTILO O REZULTATIH NATEČAJA ZA KRIŽEM KAPICO

Spoštovani ravnatelji, mentorji, učenci!

Veseli smo, da se je na **natečaj za Križem kapico** odzvalo **šest osnovnih šol s 138 izdelki**. Sodelovali so učenci od 1. do 9. razreda. Hvala vsem, ki ste spodbudili učence k ustvarjanju na temo humanitarnosti in poskrbeli za računalniško posredovanje izdelka.

28. 11. 2019 se je sestala strokovna komisija in pri svojem delu upoštevala kriterije, ki smo jih razpisali v natečaju.

- **Pri likovnih izdelkih** naj bi to bila **risba deklice ali dečka**, ki bi postal nova Križem kapica, imel naj bi **simbol RK** in **ново ime**. Upoštevali smo likovno razvojno stopnjo in tehnično izvedbo izdelka. Komisija je ugotovila, da je bil namen natečaja dosežen, saj so otroci bolje spoznali Križem kapico in Rdeči križ, navodila pa so različno razumeli.

- **Pri literarnih izdelkih** smo izpostavili, da naj bo to **zgodba** o prostovoljstvu, prvi pomoči, krvodajalstvu idr., s katero bi novi junak ali junakinja otrokom **predstavil/a delo RK**. Upoštevali smo izvirnost zgodbe, predstavitev dejavnosti RK in način jezikovnega izražanja. Komisija je ugotovila, da so zgodbe napisane z veliko domišljije, nekatere so zelo izvirne in humorne, imajo izpostavljeno sporočilo, nekatere pa ne upoštevajo razpisnih navodil.

Komisija je izbrala **14 del** in učencem podelila **enakovredno priznanje**. Nagrajeni učenci obiskujejo *OŠ Brusnice, Center, Črni vrh nad Idrijo, Dolenjske Toplice, Šmarjeta In Vavta vas*. Komisija pa je podelila tudi **dve posebni priznanji**:

- **OŠ Center** za množično vključitev učencev različnih starosti v natečaj za Križem kapico in
- **Krožku RK OŠ Dol. Toplice** za izvirno lutko Križem kapice.

Podelitev priznanj učencem in mentorjem bo v **sredo, 13. 5. 2020**, po zaključku bazarja *Na pomoč – narava kaže svojo moč*, ki bo na Glavnem trgu v Novem mestu. Kot nagrado ponujamo nagrajencem še enodnevni izlet na Debeli rtič.

Iskreno čestitamo vsem nagrajencem in njihovim mentorjem. Prepričani smo, da so mladi bolje spoznali dejavnosti in vrednote RK, razvijali domišljijo ter z veseljem likovno in literarno ustvarjali.

Lepo pozdravljeni.

Novo mesto, 2. 12. 2019

Koordinatorica natečaja
Nuša Rustja

Predsednica
Komisije za delo z mladimi

Anka Gorenc

Naja Škoberina Gašperšič, 1. a: RDEČI KRIŽ
OŠ Center, mentorica: Andreja Mervar

Eva Tomažin, 1. a: SUPER KAPICA
OŠ Dol. Toplice, mentorici: Tatjana Gorenc, Irena Andrić

Lara Strašek, 1. a: KRIKA
OŠ Šmarjeta, mentorica: Renata Trbanc

Marcel Zajc, 1. a: KRAŽKA
OŠ Šmarjeta, mentorica: Renata Trbanc

Vid Mrak, 2. r.: RDEČA PALČICA
OŠ Brusnice, mentorica: Marica Janc

Nejc Mohar, 2. b

KRIŽEM NEJC

KRIŽEM NEJC SE JE SPREHAJAL PO GOZDU. SREČAL JE VOLKA Z RANJENO TAČKO. KRIŽEM NEJC MU JE POVIL TAČKO. VOLK SE MU JE ZAHVALIL. DOKLER SE MU NI TAČKA POZDRAVILA, JE KRIŽEM NEJC SKRBEL ZA VOLKA, SE Z NJIM IGRAL IN HODIL NA SPREHODE. KRIŽEM NEJC GA JE NAUČIL PRIJAZNOSTI IN ČAROBNIH BESED. POSTALA STA DOBRA PRIJATELJA.

OŠ Center, mentorica: Damjana Povše

DRUGA TRIADA – NAGRAJENA LIKOVNA IZDELKA

Anja Luzar, 6. a: KRIŽKO
OŠ Šmarjeta, mentorica: Vida Cizel

Lina Kamenšek, 4. b

KRIŽEM KAPICA IN RDEČI JOHAN

Križem kapica je našla svojega pomagača Rdečega Johana. Našla ga je v vasici v temnem gozdu. Pogovarjala sta se in ugotovila, da imata veliko skupnega. Oba sta dobrodušna, prijazna in prijetna. Rdeči Johan je zelo majhen, skuštran in debel. Križem kapica pa je deklica z rdečimi lici, črnimi lasmi in z velikim nasmeškom. Odločila sta se, da obiščeta OŠ Center Novo mesto. Odšla sta od razreda do razreda. Ko pa sta prišla do 6.b razreda so učenci rekli, da Rdeči križ nima smisla. Križem kapica in Rdeči Johan sta jima komaj dopovedala, da je Rdeči križ ustanova, ki pomaga otrokom v stiski. Vsi skupaj so organizirali zbiralno akcijo šolskih potrebščin in oblek. Čez en teden so otroci prinesli veliko stvari in osrečili veliko otrok. Križem kapica in Rdeči Johan sta bila zelo vesela, da sta osrečila veliko otrok. In tako sta Križem kapica in Rdeči Johan vsak teden obiskala drugo šolo.

OŠ Center, mentorica: Tea Zagorc

Julija Picek, 4. b

KRIŽEM ŽABICA

Križem žabica je odšla na vas. Po hišah so ji ljudje dali stvari za Rdeči križ. Križem kapica je za otroke dobila obleke, igrače, obutev in hrano. Nato je odšla še po šolah. Tam so ji otroci dali še svinčnike, barvice, radirke, zvezke, puščico. Ko je vse odnesla na Rdeči križ, je odšla še k revnim in jim pomagala pri hišnih opravilih.

Starejšim osebam, ki so v Domu starejših občanov je pomagala iti v trgovin, na sprehod in še bi lahko naštevala. Zelo so bili veseli in jaz, Križem žabica sem bila ponosna na svoja opravila in šef Rdečega križa je bil tudi ponosen name.

OŠ Center, mentorica: Tea Zagorc

Klara Sotelšek, 4. c

RDEČI KRIŽEK POMAGA

Dobila sem nalogo, da si moram izmisliti junaka, ki bi pomagal Rdečemu križu. Ker imam rada živali, sem si izbrala psička z imenom Rdeči križek.

No, ta psiček bi tekal od hiše do hiše in razdajal časopis Rdečega križa. Ljudje pa bi mu v zameno dali stvari, ki jih ne potrebujejo več (oblačila, obutev, igre, igrače,...), Rdeči križek pa bi jih odnesel na Rdeči križ.

Bil bi tudi pes vodnik. Po okolici bi vodil slepe in starejše ljudi, ki potrebujejo pomoč. Pomagal bi jim prečkati cesto, najti trgovino ali pošto in jih varno pospremil do doma.

Imel bi pa še eno nalogo, in sicer, da bi v trgovini lepo vzgojeno sedel in čakal na mimoidoče ljudi pri vozičkih za hrano, namenjeno Rdečemu križu. Ko bi ljudje pristopili, bi Rdeči križek izvedel enega od svojih trikov (premet, skok,...) in na ta način ljudi pripravil do darovanja.

Menim, da bi bil vsak človek vesel takega junaka kot je RDEČI KRIŽEK.

OŠ Center, mentorica: Tea Zagorc

Zoe Herič Zagrljača, 6. c

SKUPAJ SMO VARNEJŠI

Živela je deklica po imenu Viktorija. Zelo rada je pomagala drugim, vsem je vedno priskočila na pomoč. Vsi so jo imeli radi.

Nekega dne jo je prijateljica vprašala: Kako to, da znaš pomagati, če kdo ne diha, se onesvesti, poškoduje?»

Viktorija ji je odgovorila: »To je prva pomoč. Vsak bi jo moral znati izvajati. Sicer lahko izgubiš koga od bližnjih.«

Prijateljica jo je vprašala: »Kje se tega lahko naučim?«

Viktorija je odvrnila: »Na Rdečem križu.«

Prijateljica je šla na Rdeči križ in res se je naučila pomagati v nujnih primerih. Tega je naučila še vse svoje prijatelje in odtlej so vedeli, da si bodo med seboj vedno lahko pomagali, pa tudi drugim bodo znali priskočiti na pomoč. Počutili so se bolj varne.

Skupaj so naredili veliko dobrega. Vsako leto so tudi darovali kri. S tem so rešili življenje mnogim ljudem. To je dobro delo, ki bi ga morali delati vsi.

OŠ Center, mentorica: Helena Forte

'Flajšter' Kapica

Vida Markovič, 8. b
OŠ Vavta vas,
mentor: Robi Ogulin

'Flajšter' Kapica je bila vedno zelo prijazna do vseh. V šoli je hodila na krožek Rotaci križi, ko so ji bila oblačila prenehajana, jih je podarila tistim, ki so jih potrebovali, toda si jih niso mogli privoščiti. Nekajkrat pa je tudi že resila ljudem širjenje. Bil je čisto navaden dan, ko se je 'Flajšter' Kapica vracala iz sote domov. Videla je kako so nekdo obekilo, sošabi zbadali. Nek fant jo je odrinil in padla je na tla. Vsi so se smejali. 'Flajšter' Kapica je stekla do obekilce, ostali otroci pa so se razbežali. Kapica se je predstavila obekilci. Videla je da ima na kolenu rano. Oskrbela jo je in ranjo nalepila obliž. Deklica je takoj izgledala bolj vaseba. Kapica se je ponudila da gresta jutri skupaj do učiteljke in poretta za incident. Deklica se je strinjala, zahvalila se je nato pa odšla. Tako lahko vidimo, da ni treba veliko, da nekemu polepšas dan. Vsaka malenkost je dobrodošla.

Nika Mravlja, 9. r.

ZAJČEK POSTANE RDEČI ŽIRK, pravljica

Sredi gozda je sonce močno sijalo na jaso, ki se je razprostirala sredi mogočnih dreves. Ob robu jase so imele svoje domovanje različne živali. Tik ob visoki smreki si je dom postavil zajec, malo naprej od njega lisička in nad njima je v krošnji smreke bivala veverica. Večkrat so se kregali med seboj, ker je veverica vztrajno metala ostanke lešnikov na tla. In prav te lupine so zbadale zajčka in lisičko v tačke.

Na drugi strani jase je imel svoj brlog ježek, ki je rad bival v miru. Opazoval je dogajanje na jasi in se večkrat smejal vročekrvnemu zajčku, ker nikoli ni našel soglasja z veveričko.

Jasa pa je privabljala tudi druge živali, saj je na njej rasla mehka trava, polna okusnih in zdravilnih bilk. Lisička, ki je bila zelo pretkana, si je čez poletje nabrala zdravilnih zelišč in si čez dolgo zimo kuhala čaj, da je ostala pri močeh. Imela je znanje, ki ga ostale živali niso imele.

Zjutraj, ob prvi zarji, je na jaso pritekla tudi družinica srnjačkov. Mama srna jih je pripeljala na zajtrk in v miru so se najedli, da so lahko čez dan počivali v senci, varni pred volkom, ki je zahajal v bližino.

Vse živali so se bale volka, ki je vsako noč tulil v luno. Bale so se ga, ker je zgledal hudoben in vedno mu je iz gobca tekla slina. Nепrestano je bil lačen in oprezal je za živalmi, da bi jih pohrustal. Še lisička, ki je bila »namazana z vsemi žavbami«, se ga je bala.

Na srečo se ni velikokrat zavlekel na jaso in živali so mirno sobivale, če izvzamemo neprestano ropotanje zajčka in veveričke.

Dan je bil enak dnevu in poletje je hitro minilo. Lisico je že skrbelo, kaj bo čez zimo jedla. Namreč v tednu si je izbrala eno noč in se pretihotapila do bližnje kmetije. Na njej so imeli velike in male kokoške, ki so bile ponoči slepe in jih je lahko zvalila v svoje kremplje. Enkrat na teden si je privoščila pojedino. Vedela je, da več kot eno ne sme vzeti, ker bi gospodar opazil. Čez zimo pa so kokoške imele domovanje v zaprtem hlevu in lisica ni mogla do njih.

»Se bom že znašla«, si je vedno govorila lisica.

In res ni potrebno skrbeti zanjo, ne pravijo ji kar tako zvitorepka.

Nekega jutra, v zgodnji jeseni, ko je meglica še zakrivala jaso dolgo v dopoldne, se je z roba razlegal mili jok. Zajček, neprespan po dolgi noči, ko so mu ostanke lešnikov padali na glavo, se je prvi predramil in odhiten pogledat, kaj se je zgodilo.

Na robu jase je jokalo sedem mladih srnjačkov. Bili so brez mamice.

»Kaj se vam je pa zgodilo? Saj trava še raste, zakaj jočete?« je spraševal zajček neutolažljive mlade srnjačke.

»Mamica se ne more zbuditi«, so v en glas odgovorili.

Zajček se je popraskal za ušeskom in rekel: »Škaf vode ji na glavo zlite, pa se bo zbudila!«

»Ne bo se zbudila, ker je ranjena v srček«, je še z večjim jokom odgovoril najstarejši srnjaček.

»To pa ni najboljše«, je žalostno rekel zajček. Že isti trenutek je zakričal na ves glas: »Sosedo, moje živali, pridite pogledat, kaj se je zgodilo z mamo srno. Otroci pravijo, da jo boli srce.«

Vse živali, razen lisičke, so pritekale in takoj bile pripravljene pomagati ubogim mladičem in njihovi mami. Lisički pa se, ravno po pojedini pretekle noči, ni dalo dvigniti smrčka iz tople postelje.

Pri vratih je ležala mama srna, ki je imela ranjen srček. Ježek, ki je bil bolj počasen in je pritekkel zadnji, je takoj vedel, da je to rana iz puške. Iztaknil si je bodico in iz srčka potegnil svetlikajočo se kroglico, ki je ranila srno. Zajček, ki je vedno imel s seboj kovček z rdečim križem, je le tega odprl in očistil rano. Veverica je nabrala listja in ga položila na srnino rano. Vse bi bilo prav, ampak rana je bila velika in se ne bi pozdravila brez zdravil.

»Lisička ima zdravilne čaje. Kaj če rano izperemo s pripravkom, da se ne zagnoji?« je bil pameten zajček, ki je bil že skoraj zdravnik.

»Pametno, stopim do lisice«, se je oglasila veverica in že odskakljala nazaj do jase.

»Lisička, botrica dobra, tvojo pomoč rabimo. Skuhaj čaj iz zelišč in ga prinesi do srninega domovanja. Tvoj pripravek jo bo rešil in mladiči ne bodo ostali brez mame«, je hitro in ponižujoče čebljala veverica.

»Ja, ja«, je dejala lisica in se ni pustila motiti pri počitku.

»Kaj mi bo zdrava srna? Nič! Mladiči bodo pa slastni, ko ne bodo imeli več varstva«, se je hihitala v spanju lisica.

Živali so čakale in čakale na zeliščni čaj, vendar lisičke ni bilo. Pa mimo prisopiha velik medved. Vse živali so se ga prestrašile.

»Nikar se ne bojte«, je sopihal medved.

Vendar živali medvedu niso zaupale.

»Kaj se je zgodilo, da ste vse žalostne? Zakaj mama srna leži tako tiho? In zakaj jočete?« je spraševal medved.

»Srni se je zgodila nesreča. Pomagali smo, kar smo znali. Zdaj pa čakamo na lisičko, da prinese svoja zdravila in namažemo srni rano, da se bo pozdravila«, je šepetal zajček.

»Se boste pa načakali«, je godrnjal medved in hotel oditi naprej. Potem pa se spomni, da je ravno obiral čebelnjak in ima tačke še vse lepljive. Tudi med je zdravilo, zato je ponudil med s svoje tačke.

Ker lisičke ni bilo na obzorju, je bila to edina rešitev. Medved je namazal rano, zajček pa jo je skrbno povil. Potem so čakali ob postelji, na kateri je ležala srna.

Po treh dneh neprestanega bedenja je srna odprla oči. Vse živali so zavriskale, kajti vedele so, da je srna izven nevarnosti in bo preživela. Zajček je pospravil svoj kovček z rdečim križem in se srečen odpravil domov. Enako so naredile tudi ostale živali.

Bližala se je zima in vse živali so bile pripravljene na dolg zimski počitek. Le lisička je še godrnjala, sama pri sebi, da se mora še zadnjič temeljito najesti.

Ko je padla noč na zemljo, se je odtihotapila do bližnje kmetije. Vse putke so jo čakale in se ji prav ponujale.

»Nocoj bo pa slastna večerjica«, si je momljala lisica. Gledala je svoj plen, spregledala pa past, ki jo je nastavil gospodar. In glej ga zlomka, lisička, kolikor je pretkana, si je tačko zapela v past.

»Auuuuuuu, auuuuuuu«, je jokala tako glasno, da se jo je slišalo prav do jase sredi gozda.

Veverička, ki je živela najvišje, jo je slišala prva. Na drevesu je začela klicati na pomoč, da bi vsi odšli pogledat, kaj se je zgodilo. Tekli so do kmetije in videli ujeto lisičko. Niso ji želeli pomagati, ker je bila zlobna do srne, ko je potrebovala pomoč.

Do lisice je pristopila srna, si jo skupaj s pastjo naložila na hrbet in jo donesla domov. Ostale živali so tekle za njo.

»Moramo ji pomagati. S tačko v pasti bo dolge tedne trpela, potem pa od lakote umrla. To bo huda smrt«, je razlagala srnica.

»Huda smrt!« so ponovile živali.

Ježek si je izpulil nekaj bodic in z njimi razprl past. Tačka je bila svobodna, vendar ranjena. Zajček je pritekkel spet s svojim kovčkom in pomagal poviti lisičjo tačko. Še prej ji je medved rano namazal z medom.

Lisička se je zahvaljevala vsem živalim, posebej pa zajčku, ki je bil spreten z zdravniško oskrbo: »Ti si moj največji junak. Pravi zdravnik si in od zdaj naprej ti bom pravila Rdeči Žirk! To pa zato, ker vedno nosiš s seboj kovček, na katerem je narisana rdeči križ. In če križ prebereš nazaj, postane Žirk!«

Zajček je bil seveda zadovoljen in vesel pohvale, vendar še ni pozabil na srnino nezgodo in lisičino nepripravljenost pri nudenju pomoči.

Tudi ostale živali so videle, kako je srna pomagala lisički in niso še pozabile, kako je lisička pomagala srni.

Njihovo jezo v očeh je videla tudi srna in rekla: »Drage živali, vsi imamo kdaj slab dan in se ne želimo ukvarjati s težavami sosedov. Potem dobimo podobno plačilo. To nas izučijo in naslednjič nam ni težko pomagati. Ne zamerimo lisički, v naprej bo vedno pomagala, kajti pomagati je lepo. Pomagati neprijatelju pa je največje dobro delo!«

Lisička se je sramovala svojega dejanja, vendar se je iz zgodbe nekaj naučila.

»Pomagati neznancu, sosedu, dobremu ali slabemu prijatelju, nam pomaga odraščati. Srce nas vodi, le poslušati ga je potrebno. Tisti, ki kliče na pomoč, naj bo slišan in ne zatiskajmo si oči, ko kdo potrebuje pomoč. Če ne zmoremo sami, nam lahko pomaga »kovček«, na katerem se sveti rdeči križ.«

OŠ Črni Vrh, mentorica: Jana Peternel

POSEBNI PRIZNANJI

OŠ CENTER

za množično vključitev učencev različnih starosti v natečaj za Križem kapico.

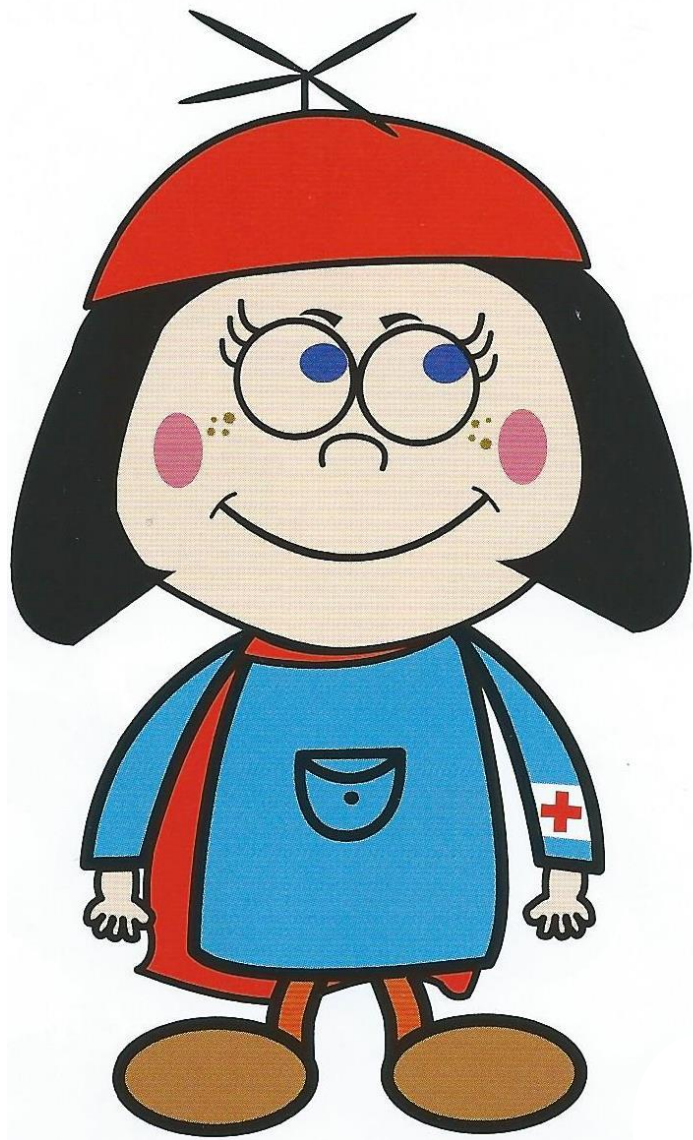
Mentorica krožka RK: Damjana Povše

OŠ DOLENJSKE TOPLICE

za izdelavo izvirne lutke Križem kapice.

Mentorica krožka RK: Jožica Erjavec

Hvala vsem, ki ste razmišljali o mojem humanitarnem poslanstvu in mi nadeli toliko različnih podob in imen.

Hvala za vse zanimive zgodbe, ki imajo zaradi dobrih namenov srečen konec.

Čestitke vsem nagrajencem za domišljijo in ustvarjalnost.

KRIŽEM KAPICA